

и тиме што им омогућује да одржавају везе и сарадњу са својим сународницима ван Републике Србије.

3. УСТАВНЕ ДУЖНОСТИ ГРАЂАНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Поред слобода и права, устави по правилу за своје грађане утврђују и извесне дужности јер једно без другог не иде. Људи и грађани морају да имају и остварују права и слободе, али и дужности и одговорности у заједници где живе. Живот у заједници тражи и да се човек донекле и жртвује за њу, испољи и осећање солидарности и повезаности са осталим члановима заједнице. Иако нови Устав Републике Србије од 2006. године изричито не помиње и не наводи дужности грађана Србије (осим оне да је свако дужан да чува природне реткости и научно историјско наслеђе, као и добра од општег интереса), оне имплицитно постоје и то су све оне карактеристичне које су постојале и до сада. Те општепознате дужности грађана су:

дужност свакога да се придржава Устава, закона али и осталих прописа и општих аката;

дужност свакога да плаћа порезе и друге дажбине и тиме доприноси задовољавању материјалних потреба заједнице, с тим да ову обавезу сnose и правна лица: предузећа, установе и друге организације;

дужност свакога да савесно и одговорно врши јавну функцију што треба третирати и схватити не само у правном, него и у ширем, моралном смислу;

дужност свакога да поштује права и слободе других значи да су права и слободе међусобно условљена и ограничена само једнаким правима и слободама других;

дужност свакога да штити и унапређује животну средину;

дужност свакога да пружи помоћ другоме у невољи и учествује у отклањању опште опасности подразумева како индивидуалну помоћ (појединцу који је угрожен) тако и помоћ већем броју људи у случају већих опасности, елементарних непогода, несрећа и сл.

и најважнија дужност (али уједно и право) сваког грађанина је одбрана